AZ ESŐ SEM AKADÁLY

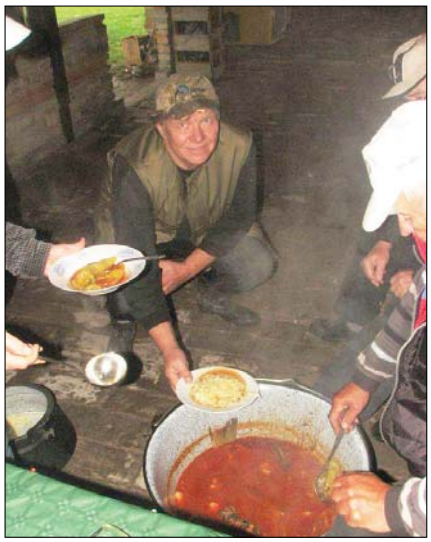

Be kell, hogy valljam, igen csak el voltam anyátlanodva, amikor a lakásból kilépve zuhogó esőre leltem. Minden reményem azon nyomban szertefoszlott, egyáltalán nem tudtam elképzelni, mi lesz a mi régóta dédelgetett tervünkkel, a 8. Vajdasági Vízenjáró Tollforgatók találkozójával. Rossz sejtelmek gyötörtek és teljesen tanácstalanul tértem vissza a lakásba. Balsejtelmeim igazolódni látszottak, amikor a telefon is megcsörrent. B. Foky jelentkezett.

– Tudod te, hogy esik az eső?

– Tudom! – feleltem vissza.

– Én ilyen esőben nem megyek sehová – mondta, és egy egész rakás kifogást sorolt fel, amiért ő ilyenkor nem hajlandó útra kelni senki kedvéért sem.

Gondolkodtam, nem tudtam mitévő legyek az előállt helyzetben. Talán legjobb lenne lemondani a találkozót? De akkor jó pár emberrel kell beszélnem telefonon keresztül, az idő viszont már eléggé előrehaladott volt, egyesek már útnak is indulhattak. Legelőször is a találkozó színhelyét hívtam, bejelentve, hogy az esemény valószínűleg elmarad. Pálinkás József, a Tandari-tanya mindenese azonban nem fogadta el maradéktalanul ezt az ötletet.

– Gyuri bácsi, beszéljen maga először az emberekkel és majd tudassa velem, hogy mit határoztak – ajánlotta.

Szinte mindenkit el tudtam érni telefonon és lemondtam az összejövetelt. Már éppen újra hívni akartam Pálinkást, amikor váratlanul újra megcsörrent a telefon. Kazi István volt, a Vízenjáró Tollforgatók eddigi találkozóinak a megálmodója, szervezője.

– Márpedig György én elmegyek oda, ha törik, ha szakad. Horgásztam már -10 fokon is télen, akkor egy kis eső nem fog eltántorítani – közöle velem Kazi határozottan.

– Mi már el is indultunk – mondta, és bennem rögtön felcsillant a remény, talán mégsem dolgoztam hiába annyit az ügyön, vannak még határozott emberek.

Igen ám, de most mindent újra vissza kell csinálni. Megragadtam a telefont és intézkedtem. Sikerült. Most már megkönnyebbülve tárcsáztam a találkozó színhelyét.

– Jövünk, ez már biztos – közöltem Pálinkással a hírt.

Hát így indult a Vajdasági Vízenjáró Tollforgatók nyolcadik találkája, mely végül is egészen jóra sikeredett. Ha valakinek nem tetszett az égből jövő áldás, az esernyőt fogott. Sokan viszont úgy jártak-keltek az égi csöpörgésben, mintha az nem is létezett volna. Huzsvár Józsinak, a versenyzőnek akkora esernyői vannak, hogy számára, mint ahogy mondja is, nem létezik eső. De voltak más esernyők is, Szántó Zoltán pl. egy kék esernyővel sétált horgásztól-horgászig a drukker szerepében. Kazinak olyan eső-űrruhája volt melyben nem is vett tudomást az esőről. Én is egy esernyővel a hátamon ténykedtem a horgászbotok körül, nem állíthatom, hogy nem zavart, de így is meg tudtam fogni a napi pontyadagomat, az 5-6 pontyot, olyan 10 kiló összsúlyban. Huzsvár, a versenyző állandóan fárasztott, de azért valami „igen nagy” most is elszakította a zsinórját, mint eddig mindig is. Ellenben a Pannon TV riportere előtt azonmód- rögtön kirántott egy pontyot, „meg volt beszélve”. Bödő Gábor elsőnek fogott halat, később ezt megtoldotta még eggyel. Köteles Károly a „versenyző” egyik esernyője alatt talált menedéket, sehogyan sem tudott megbarátkozni a tóval, csak úgy a rend kedvéért áztatott horgot. Viszont egy az egyben tudta végignézni Huzsvár halas vívódásait és nem unatkozott, de az eső sem árthatott neki.

A déli órákban elhangzott a raport, sorakozó, mert kész a halászlé. Minden orsómon felengedtem a féket, ha jön hal, hadd vigye a zsinórt kedvére, csak ne az egész szerelést. Persze az úszós szereléken volt is kapás a távollétemben, mondták is az utánam jövők, hogy már megint hal van a botomon! Na nem szaladtam azon nyomban, mint az bizonyos horgászkörökben szokás, hadd úszkáljon a hal kedvére a csalimmal, még az sem baj, ha a másik botom zsinórját is magával viszi, annak a zsinórja is fel volt engedve.

Mi tagadás, a halászlé finom volt, annak ellenére is, hogy nem volt csípős. Az erős paprika kifelejtődött a tartozékokból. Ezt az én számlámra lehet írni, én voltam „halászlé tartozékok” beszerzésével megbízva. Persze, én nem igénylem az erős lét, így hát nem is csoda, ha egy ilyen „apróság” elkerülte a figyelmemet.

Ebéd után uzsgyi vissza a horgászathoz, mások is úgy tettek, hiszen még horgászni akartak ha már itt a lehetőség. Zsinórjaim nem lettek összekeverve, mindössze az történt, hogy az úszót az eredeti helyénél 10 méterrel arrébb találtam. De volt még kapás bőven, nem panaszkodhattam.

Azt hiszem, a többi tollforgató sem unatkozott. Természetesen utolsónak hagytam el a színhelyet, mint egy derék hajóskapitány, ha süllyed a hajó. A többiek lassan kezdtek szétszivárogni, mindenek előtt a távolabbról érkezettek, senki sem akarta ilyen vizenyős időben még sötétet is reszkírozni.

Pálinkás József, a tó mindenese igazán kitett magáért, nagyon igyekezett a vendégek kedvébe járni, úgyhogy minden dicséretünk az övé. Búcsúzáskor kihangsúlyozta, hogy jövőre visszavár bennünket, tollforgatókat, talán akkor majd még szép napos idővel is szolgálhat, többek között.

Bojniczky György

Téli szünet: október 1. – március 31.

Fővédnök:
Metalmania d.o.o.
www.metalmania.rs

Nyitva tartás: 06-18 óráig hétvégenként.
Bejelentkezés kötelező!
50%-os **kedvezmény**ben részesülnek a 65 évnél idősebbek, nyugdíjasok, ifik, nők, rokkantak.

Martonos, Slatina 2.
info-sales:
tel: +381/24/875-501 mob: +381/63/7488-149
info@salas-tandari.com **www.salas-tandari.com**